

Overdenking in de dienst voor kerk en wijk, Capelle-Schollevaar, 29 oktober 2006

Thema: 'DRIE en toch Eén!', naar aanleiding van Mattheüs 28: 16-20

1. Op drie manieren maakt God Zich bekend

God is de grote Bruggenbouwer. Altijd weer bouwt Hij Zijn bruggen naar ons toe. En in dat kleine stukje uit de Bijbel, dat we hebben gelezen, komt dat heel sterk naar voren. Jezus zegt tegen Zijn leerlingen: 'Trek erop uit! Trek de wereld in. Ga op weg om iedereen te vertellen over Mij, over het goede nieuws dat God van mensen houdt. Maak alle volken tot Mijn leerlingen, en doop ze in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest.'

De Vader, de Zoon, en de Heilige Geest. Drie drieslag is zó centraal, dat het hele christelijke geloof daaromheen cirkelt. Misschien heeft u het zelf weleens meegemaakt, dat een kind werd gedoopt, of een volwassene, of misschien heeft u dat wel vele malen meegemaakt, of heeft u het weleens op televisie gezien, bij prinses Amalia of zo, maar altijd is er die drievoudige aanduiding van God: 'Ik doop u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest.'

Als Jezus opdracht geeft om zó mensen te dopen, dan laat Hij daarmee zien, dat God op die manier gekend wil worden, als een God die op drie manieren tot ons komt, als God de Vader, als God de Zoon, Jezus Christus, en als God de Heilige Geest. Het zijn drie manieren waarop God Zich bekend maakt. Drie manieren waarop Hij Zijn gezicht laat zien. Terwijl Hij toch één God is. Zo heeft Hij Zichzelf al eeuwen vóór het leven van Jezus aan Israël bekend gemaakt. 'Luister goed, Israël, de HERE, onze God, de HERE is Eén!' Eén God, die op drie manieren tot ons komt. Er is een prachtig voorbeeld, om iets dichter te komen bij dat geheim: dat is het voorbeeld van water. Als je water in de diepvries zet, wordt het ijs. Als je water kookt, wordt het stoom, waterdamp. En toch blijft het dezelfde stof. IJs, water en damp, dezelfde stof, één stof, in drie verschillende gestalten.

Zo is er ook één God, en we kennen Hem als de Vader, als de Zoon, Jezus, en als de Heilige Geest. En om dat dan te benoemen, ja, daar is dan een woord voor bedacht: 'Drie-eenheid'. Dat woord, dat is eigenlijk een heel verlegen, voorzichtige manier om te zeggen wat je eigenlijk niet kunt zeggen, en wat je als mens nooit ten volle zult begrijpen. Drie in Eén. Drie-eenheid.

2. Een Vader die klaarstaat

Drie manieren waarop God naar ons toe komt. Kennelijk is voor Hem één manier niet genoeg. Want God, de grote Bruggenbouwer, wil tot

ons komen, langs allerlei wegen, op allerlei manieren.

Wie is dan die God? Wie is die grote Bruggenbouwer? Dat is in de eerste plaats de Vader. God is een Vader. Dat wil zeggen: in Hem ligt onze oorsprong. Hij is de Bron van het leven, de bron van ons hele bestaan. Ik weet niet wat het woord vader bij u, bij jou oproept. Ik denk, bij heel wat van ons gelukkig heel veel positieve, mooie gedachten en herinneringen. Maar dat geldt waarschijnlijk niet voor ons allemaal. Je kunt ook grote moeite hebben met de vader die je hebt of die je had. Hoe kun je dan God als Vader zien, als je bij dat woord vader eigenlijk helemaal geen mooie gedachten krijgt?

Misschien kan het helpen om altijd weer te denken aan een verhaal dat Jezus vertelt, de gelijkenis van de verloren zoon. De jongen in dat verhaal wilde weg, en hij zei tegen zijn vader: 'Pa, ik wil mijn erfenis.' Oftewel: 'het duurt me eigenlijk een beetje te lang voordat u sterft.' En wat doet zijn vader? Hij geeft het. De jongen trekt weg en verbrast zijn geld. Maar de vader waarover Jezus vertelt staat op de uitkijk, dag in, dag uit. 'Komt mijn jongen al terug? Zou hij al komen?' En als dan eindelijk, eindelijk, op een dag die zoon, totaal berooid en aan de grond, terugkeert naar huis, dan opeens, dan tintelt het door die vader heen: 'Mijn zoon! Mijn zoon!' En weet u wat er dan staat in de Bijbel? Die vader rént zijn zoon tegemoet en sluit hem in zijn armen. 'Jongen toch, jongen toch, wat ben ik blij. Je bent er weer! Knechten, doe hem snel een gouden ring aan zijn hand, geef hem nieuwe schoenen en nieuwe kleren. Jongen, kom gauw, we gaan feest vieren.'

Dat is God de Vader! God, de Schepper van hemel en aarde, de Maker van alles wat leeft. En toch, zó intens betrokken bij ieder mens, zo liefdevol, teer in Zijn aandacht, altijd weer op de uitkijk.

3. Een Zoon die komt redden

God de Vader, Hij is de eerste. Maar het probleem is, dat er tussen die Vader en ons als mensen zo'n enorme afstand is. Zo'n kloof. Er is van alles misgegaan in ons leven, waardoor we die Vader uit het oog verloren zijn. Het kwaad is in de wereld binnengekomen, en – laten we maar heel eerlijk zijn- dat kwaad huist ook in ons hart, en in ons leven. Altijd weer is er dat kwaad, in onze gedachten, de gedachten waardoor dingen al een barst krijgen, waardoor de slechte kant in ons naar boven komt. En dan opeens, dan is het er ook

in onze woorden, woorden waarmee we niet opbouwen maar afbreken, woorden die pijn doen, die wonden veroorzaken, woorden die leiden tot breuken. En met de woorden komen ook de daden. Of juist het gebrek daaraan. Dat we een ander maar laten zitten. Dat we vergeten wat we niet zouden mogen vergeten. De zonde van het nalaten. Zoals op school wel gebeurt: 'Meester, ik doe toch niks?' 'Ja, dat is nou juist het probleem! Je doet niks!' En al datgene waarmee we ons doel missen, al dat kwaad, daarmee raken we verder van huis, van het Vaderhuis, verder van God de Vader. Zónde is dat toch! Je zou zó nauw met Hem verbonden kunnen leven, en het gebeurt niet! Het staat als een groot struikelblok tussen de Vader en ons in, de zonde, onze menselijke schuld.

En daarom is Hij, de grote Bruggenbouwer, naar ons toe gekomen, als Mens, in de gestalte van de Zoon, van Jezus Christus. Om ons op te zoeken, om ons te achterhalen op al onze dwaalwegen. Om ons te komen redden. Wij mogen gelovendie in onze huid gekropen is. Een God die weet wat wij voelen, wat wij moeilijk vinden. Een God die in Jezus heeft gelachen en heeft gehuild met de mensen om Hem heen, een God die precies weet wat het betekent om mens te zijn, en die toch nooit, maar dan ook nooit zondigde. Onze God is geen afstandelijke God, maar een God van dichtbij. En het is die God Zelf, in de gestalte van Jezus Christus, die voor u, voor jou en voor Mij het kruis heeft gedragen. God heeft niet gezegd: 'Ik zal wel een mens uitzoeken die ik voor anderen in de plaats aan een kruis laat sterven.' Nee, Zelf werd Hij mens, in de persoon van Jezus Christus, Zelf nam Hij de straf op Zich die jij en u en ik hadden verdiend. Hij liet Zich martelen, en pijnigen. Hij ging eraan onderdoor, aan dat bruggenbouwen, en Hij liet Zich eraan onderdoor gaan. Juist in die bereidheid om te lijden voor ons heeft Hij laten zien, dat Hij goddelijke liefde voor ons heeft. Die God, dat is onze God. Dat is toch klasse? Dat is toch een God om intens trots op te zijn?

4. Een Geest door wie we met God verbonden mogen zijn

God is een Drie-enig God. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Ook de Geest is God. Over die Geest staat er een tekst in de Bijbel, waar het mij van duizelt. 1 Korinthiërs 2: 11-12: 'Zoals alleen de geest van een mens weet wat in een mens omgaat, weet ook alleen de Geest van God wat er in God is.' Tot zover is het wel duidelijk. Alleen jij, als mens, alleen jouw

geest, weet wat jij denkt, wat er omgaat in jouw hoofd. Er is nog steeds geen apparaat uitgevonden dat we op iemands hoofd zetten en waardoor we dan de gedachten van die ander op een beeldscherm krijgen. Alleen de geest van een mens weet wat er in een mens omgaat. 'En zo' zegt Paulus, 'weet ook alleen de Geest van God, de Heilige Geest, wat er in God omgaat.' En dan gaat hij verder: 'En wij hebben de Geest van God ontvangen, om zo te weten wat God ons in genade gegeven heeft.' Ik weet niet hoe u dat vindt, maar ik vind dat wereldschokkend. We kunnen nog niet eens met een draadje naar het hoofd van een ander toe om te weten wat hij denkt. Maar we hebben wel een draadje naar het hoofd van God toe, om te weten wat Hij denkt. Dat draadje is aangelegd door Jezus, die heeft de verbinding tot stand gebracht, en de signalen erdoorheen, dat is de Heilige Geest. Zó intiemi wil God nou met jou en met u omgaan! Zo dicht wil de Bruggenbouwer bij ons komen. Is dat niet ongelooflijk?

5. God, de Bruggenbouwer, laat Zich kennen in 3D

Voelt u hoe die drie plaatjes van God elkaar aanvullen? De Vader die in liefde klaarstaat om ons te ontvangen? De Zoon, God die Zelf mens werd, Zelf de straf voor ons droeg, God die weet wat lijden en verdriet is, uit eigen ervaring? De Geest, die ons rechtstreeks verbindt met Gods Geest, met Gods denken? Door die drie plaatjes krijgt dat ene beeld van God diepgang. Het beeld wordt driedimensionaal. Het is niet één lijn, het is ook niet een plat vlak, nee, het krijgt diepte. God laat Zich kennen, om het zo maar eens te zeggen, in 3D. In drie dimensies.

6. Die diepgang heet: LIEFDE!

En die diepgang kun je met één woord benoemen. Er is één woord waarmee je precies aangeeft wat die diepgang is. Dat ene woord, denkt u nu aan hetzelfde woord als ik? Dat éne woord, dat is: liefde, liefde, liefde. God is liefde. Daarom eer ik Hem, met heel mijn hart, en daarom mogen we voor Hem zingen, éénstemmig, driestemmig, in één groot koor, mensen en engelen samen, want Hij is het waard. Méér dan waard. Eindeloos waard! Zingt u, zing jij ook mee? Doe het! Met heel je hart! Doe het, en leg er al uw liefde in. Wat er is niemand, niemand zó goed, zó heilig, zó trouw, zó genadig, zó machtig, zó geduldig, zó liefdevol, als deze hemelse Bruggenbouwer: Vader Zoon en Heilige Geest. Amen.